

Protestem, jež st-lé v řízení správním vznesli na žal. ministerstvo, odporovali tomu, aby tento úřad, jenž jest povolán k schválení stanov akciové společnosti banky a jejich změn, schválil změnu stanov, jež byla předmětem jednání valné hromady společnosti ze 7. května 1921. Kompetenci přikázanou úřadům co do schvalování spolkových stanov nelze klásti na roveň výkonu dozorčí moci. Akty dozorčí moci ve vlastním slova toho významu směřují k odklizení výsledku nějaké činnosti právnímu řádu se přičící, nebo v některých případech k nahrazení povinné činnosti spolkem opomenuté. Schválení stanov jest konstitutivní správní akt, jímž úřad stanovám přiznává charakter normy také vůči členům v jejich vztazích ke spolku účinné. Podmínky, za jakých stanovy mohou býti měněny, jsou výtčeny jednak zákonem, jednak platnými stanovami. Pro banku jako akciovou společnost provozující obchody bankovní platí mimo stanovy předpisy spolkového zákona z 26. listopadu 1852 a zákona obchodního. Podle těchto předpisů jest změna stanov podmíněna usnesením valného shromáždění: §§ 21, 14, 8, 10, 11 a 13 zákona z r. 1852, čl. 214 a předcházející obch. zák., § 17 stanov. Jest tedy usnesení valného shromáždění vyhovující příslušným normám a tudíž platné nezbytným předpokladem, aby úřad k tomu povolaný změněné stanovy mohl schváliti a tím jim závaznost pro akcionáře propůjčiti.

Jen v takovém usnesení je možno spatřovati projev vůle společnosti způsobilý, aby, budou-li splněny také ostatní zákonné předpoklady, upravoval stanovami v mezích autonomie spolkům příslušející poměry spolkové způsobem pro členy závazným.

Řidě se těmito úvahami dospěl nss k názoru, že odpor, jež vznesl člen spolku, akcionář, k ministerstvu proti schválení změny stanov z důvodu, že změna ta nabyla valným shromážděním způsobem náležitým usnesena, nelze pokládati za pouhé domáhání se výkonu státního dozoru, nýbrž že jest to námitka vznesená v řízení schvalovacím opírající se o zákon, k jejímuž uplatnění nelze jednotlivému členu upírati legitimaci se zřetelem k právním důsledkům pro členy ze schválení stanov vyplývajícím. Odepřel-li žal. úřad v daném případě o takovéto námitce st-lů věcně rozhodnouti, musil v tom soud shledati nezákonnost a zrušil proto nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss.

č. 2587.

Státní úředníci (Slovensko): Bývalý, ministrem s plnou mocí pro správu Slovenska ustanovený župan, který byl jmenován pragmatikálním úředníkem čsl. již v době, kdy fungoval jako župan, nemá — byv funkce župana sproštěn — nároku na odbytné.

(Nález ze dne 30. června 1923 č. 11.577.)

V ě c: Dr. Viktor R. v L. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska (min. rada Dr. Karel Beran) stran výplaty odbytného.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Podáním z 20. května 1922 žádal st-l vzhledem k svému sproštění úřadu župana, aby mu vyplaceno bylo odbytné ve výši

jednoročního županského platu ve smyslu výnosu ministra s plnou moci č. 6547/1919.

Nař. rozhodnutím žádosti této nebylo vyhověno s tímto odůvodněním: Dle § 4 nař. min. pro Slov. z 5. března 1919 č. 555 adm. nemají župani ve smyslu tohoto nařízení vyjmenování nároku na pensi. Po půlroční službě přísluší jim jako odbytné plat za tolik měsíců, kolik měsíců sloužili, nejvýše však plat jednoroční.

Ustanovení toto doplněno bylo nařízením min. pro Slov. ze 14. října 1919 č. 6547/1919 adm., kterým odbytné županů stanoveno bylo maximální částkou 16.800 Kč. Z toho vyplývá, že odbytné stanoveno bylo jako ekvivalent za pensi, na kterou župani ve smyslu cit. § 4 nároku nemají.

St-1 již před svým ustanovením županem, nastalým v prosinci 1920, byl usnesením vlády z 15. ledna 1921 se zpětnou platností ke dni 1. srpna 1920 jmenován konceptním úředníkem VIII. h. tř. při politické správě na Slovensku a usnesením vlády z 23. února 1922 povýšen do VII. hodn. třídy a byl tudíž po celou dobu svého úřadování jako župan župyské státním pragmatikálním úředníkem, kterému přísluší nárok na normální pensijní požitky státních zaměstnanců; tímto pragmatikálním úředníkem zůstal i po svém zproštění úřadu župana.

Jako úředník, který dostává nepřetržitě požitky aktivních státních úředníků nemá st-1 nárok na vyplácení pensijních požitků a tudíž ani nárok na vyplácení odbytného, které je v tomto případě ekvivalentem pensijních požitků.

O stížnosti uvažoval nss:

Jest nesporno, že st-1 již před tím, než byl usnesením vlády rep. čsl. z 15. ledna 1921 jmenován státním úředníkem VIII/1 h. tř. v systemisovaném stavu konceptních úředníků politické správy na Slovensku byl ve služebním poměru k republice čsl. ve vlastnosti župana župyské.

Ať již tento právní poměr st-lův jako župana byl povahy jakékoliv, byl poměr ten se zpětnou účinností od 1. srpna 1920 změněn v poměr státního úředníka pragmatikálního, ježto cit. usnesením vlády rep. čsl. z 15. ledna 1921 byl st-1 se zpětnou platností od 1. srpna 1920 jmenován konceptním úředníkem VIII. h. tř. při politické správě na Slovensku a za celou tu dobu mu také služební požitky byly státem vypláceny.

Jest tedy st-le od 1. srpna 1920 pokládati za státního úředníka, jehož poměr posuzován může být jedině podle předpisu zákona z 25. ledna 1914 č. 15 ř. z. a podle ostatních předpisů platných pro ostatní státní zaměstnance rep. čsl.

Pak ovšem nelze nárok na odbytné v případě st-lově posuzovati ani podle nař. min. pro Slov. z 5. března 1919 č. 555 adm. ani podle nařízení téhož ministra ze 14. října 1919 č. 152/1919/6537/1919 adm. a jest tedy bezdůvodnou stížnost, která nárok na výplatu odbytného odvozuje jedině z těchto předpisů.